

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Khalid Bouloudo

tegen

HBVL.be en Vandebroek

Met een mail van 2 juni 2020 dient meester Jürgen Millen namens zijn cliënt, de heer Khalid Bouloudo, een klacht in tegen HBVL.be en journalist Nancy Vandebroek. Aanleiding is een artikel van 1 juni 2020 onder de titel *Beruchte Syriëronselaar als verdachte opgepakt in onderzoek gegijzelde Genkse jongen*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 29 juli 2020.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 22 oktober 2020. Jürgen Millen en zijn cliënt Khalid Bouloudo waren niet aanwezig. Voor HBVL woonden Toon van den Meijdenberg en meester Ann Devroe de zitting bij.

DE FEITEN

Het artikel gaat over het onderzoek naar de gijzeling van een jongen van 13 uit Genk en focust op Khalid Bouloudo, een van de zeven mensen die werden opgepakt. Het omschrijft hem als een van de meest beruchte moslimextremisten van het land. Hij zou het brein zijn achter de gijzeling. Welke plannen de groep had met het losgeld, wordt nog onderzocht.

De journalist schrijft dat Bouloudo in 2007 werd veroordeeld naar aanleiding van een terreuraanslag in Madrid waarbij 191 doden vielen, maar dat hij er vervolgens in slaagde om de Belgische Staat te laten veroordelen omdat was nagelaten om verklaringen uit het dossier te halen die in Marokko na foltering waren afgelegd. In 2010 werd hij opnieuw tot tien jaar veroordeeld als Syriëronselaar, een straf die in beroep werd omgezet tot drie jaar met uitstel.

Het artikel vermeldt dat Bouloudo twee dochters en twee zonen heeft, met hun leeftijd, en dat hij in een huurhuis in een sociale woonwijk in Maaseik woont. Bij het artikel staat een foto van de woning. Volgens de journalist bleef hij altijd in het vizier van de politie, die meermaals moest ingrijpen omdat hij zich niet hield aan de voorwaarden en contacten bleef onderhouden met zijn medestanders.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER neemt aanstoot aan het feit dat het artikel hem en zijn gezin herkenbaar in beeld brengt en het vermoeden van onschuld ondergraaft.

Het artikel brengt klager herkenbaar in beeld. Dat gebeurt mogelijk om de spektakelwaarde te verhogen, maar ondergraaft het vermoeden van onschuld. Een aantal andere media maakten klager onherkenbaar.

Het artikel gaat niet alleen over klager, maar bevat ook persoonlijke informatie over zijn gezin en woonplaats. Het vermeldt waar hij woont, met een foto van de woning met de auto voor de deur. Dit kan zijn gezin in gevaar brengen en klager vraagt zich af wat er zal gebeuren als zijn familie op basis van dit artikel geïdентificeerd en opgezocht wordt. Zoals blijkt uit een artikel op een andere nieuwssite, moest zijn gezin na dreigementen onderduiken. Volgens klager heeft het artikel van HBVL.be daar zonder twijfel toe bijgedragen.

Klager vroeg aan HBVL.be om het artikel meteen offline te halen, geen enkel artikel meer te wijden aan zijn familie, geen herkenbare foto's van hem meer te publiceren en in artikels over hem enkel nog zijn initialen te gebruiken. De redactie ging hier niet op in en daarom diende klager een klacht in bij de Raad voor de Journalistiek.

HBVL.BE zegt dat het geoorloofd is om te schrijven wie klager is, waar hij leeft, wat hij doet, in welke mate hij geniet van sociale voordelen en of hij een gezin heeft, omdat dit belangrijk is voor een goed begrip van de ruimere context van het dossier.

De ontvoering van een kind van 13, wellicht om met het losgeld terroristische activiteiten te financieren, is een uitermate ernstig feit van zeer groot maatschappelijk belang. De media mogen en moeten er aandacht aan besteden. Klager is onmiddellijk genoemd als hoofdverdachte. Zijn aanhouding werd bevestigd door de raadkamer en de kamer van inbeschuldigingstelling. Het parket heeft in alle openheid over het dossier gecommuniceerd en de namen van de verdachten vrijgegeven, zegt HBVL.be. Niemand twijfelt eraan dat klager een van de hoofdrolspelers was bij de ontvoering. Het beroep op het vermoeden van onschuld is dan ook niet ernstig.

De raadsman van HBVL.be licht toe dat er volgens het standpunt van sommige advocaten niets over een verdachte geschreven zou mogen worden zo lang hij niet veroordeeld is, inclusief de mogelijkheid tot beroep en cassatie. Dat botst met de noodzaak aan gerechtsverslaggeving. In een zaak als deze zouden er dan pas over vijf jaar commentaren en analyses mogen worden gemaakt en zou men op dit moment enkel mogen schrijven dat er een ontvoering is geweest en dat er mensen zijn aangehouden.

Klager is al langer bekend. Hij en zijn schoonbroer werden in 2007 veroordeeld tot zware gevangenisstraffen voor terroristische aanslagen met meer dan 100 doden. Die veroordelingen werden ongedaan gemaakt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens omdat het parket had nagelaten om getuigenissen die in Marokko op grond van foltering waren bekomen, te verwijderen uit het dossier. Dat arrest deed veel stof opwaaien en klager was door deze zaak al bekend voor de gijzeling.

In 2010 werd hij in een terrorismedossier opnieuw veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf, wat in beroep werd teruggebracht tot drie jaar voorwaardelijk. Ook dit is in de huidige context belangrijk, omdat na de gijzeling een heel debat is gevoerd over de verlichting van de straf door het hof van beroep, waarbij het hof zich zelfs verplicht voelde om zich te verantwoorden en daarover een communiqué verspreidde. Dat debat had niet gevoerd kunnen worden, als de naam van klager niet was genoemd en als de pers zijn achtergrond en voorgeschiedenis niet had onderzocht.

Klager, verder nog veroordeeld voor een diefstal, is dus niet zomaar een onbekende burger die betrokken is in een strafzaak. Hij is een man met een serieuze staat van dienst over wie een

journalist herkenbaar mag berichten, zoals alle media gedaan hebben. Bovendien kan de berichtgeving bijkomende getuigenissen over de ontvoering aanbrengen.

De verwijzing naar de gezinssituatie van klager is relevant. Het gaat om de ontvoering van een jongen van 13 en in die context is het relevant om te weten dat klager zelf vier kinderen heeft van ongeveer dezelfde leeftijd, wat ook de vermelding van hun leeftijd relevant maakt. De vraag is immers hoe het komt dat iemand die zelf kinderen heeft, ertoe komt om een ander kind zo iets aan te doen. De initialen van de kinderen zijn niet vermeld

Dat klager in een sociale woning woont, mag worden vermeld. De vraag kan immers worden gesteld of het, gezien de schaarste aan sociale woningen, gerechtvaardigd is om een sociale woning te geven aan een moslimextremist die al verschillende veroordelingen heeft opgelopen. Ook de foto van de woning is geoorloofd. Alleen buurtbewoners zullen de woning spontaan kunnen situeren en mogelijk kunnen zij door de publicatie nog onregelmatigheden melden aan de overheid. Voor de rest van het publiek is de woning niet herkenbaar.

Klager zegt dat de vermelding van zijn naam en de publicatie van de foto kunnen leiden tot wraakacties tegen zijn familie, maar daar is geen enkel bewijs voor en de stelling lijkt erg verregaand omdat de familie zonder twijfel intens gevolgd wordt de veiligheidsdiensten. Klager verwijst naar een artikel op een andere site waarin staat dat zijn familie zou bedreigd zijn. Dat artikel is geschreven in de voorwaardelijke wijs en HBVL.be heeft geen weet van bedreigingen. Bovendien is het ondenkbaar dat klager in dergelijk geval geen klacht zou indienen bij het parket.

BESLISSING

De volledige identificatie van klager, met de vermelding van zijn naam en de publicatie van zijn foto, is geoorloofd. De ontvoering van een kind is een zaak van gewichtig maatschappelijk belang, de aanhouding van klager in deze zaak wordt niet betwist en door zijn eerdere vervolgingen in terrorismedossiers was hij al een publiek figuur. De titel en het artikel maken duidelijk dat hij is opgepakt als verdachte en vermelden in de voorwaardelijke wijs dat hij het brein zou zijn achter de ontvoering.

Gezien de context van ontvoering en gijzeling van een jongen van 13 is het geoorloofd om in een profielschets van de verdachte te schrijven dat hij zelf vader is van vier kinderen en daarbij hun leeftijd te vermelden. Hetzelfde geldt voor de woonplaats en de foto van de woning waar klager door de politie opgepakt is, zoals in het onderschrift staat.

Rekening houdend met deze gegevens is de Raad van oordeel dat het artikel strookt met de richtlijn bij artikel 23 van de Code over identificatie in gerechtelijke context.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 12 november 2020